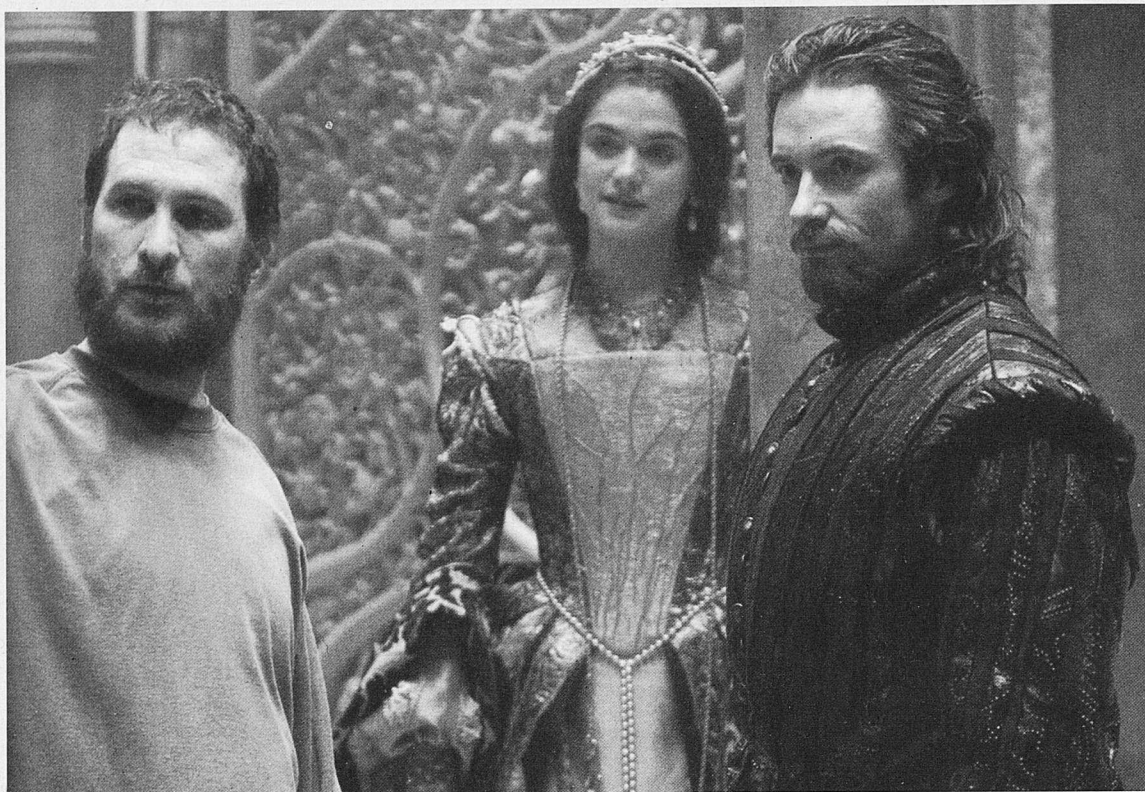

La pel·lícula de la història Algunes vides exemplars més

Francesc M. Rotger

*La fuente
de la vida*

La gamma dels escenaris, les ambientacions i els entorns de les pel·lícules d'arrel històrica és tan amplia com l'evolució de la Humanitat mateixa. Fins i tot se n'han realitzat algunes, tipus *Cuando los dinosaurios dominaban la Tierra*, que feien conviure, sense gaire miraments, éssers humans i diplodocus; tot i que, com és sabut, ells es varen extingir uns seixanta milions d'anys abans que els primers homínids començaren a fer voltes pel planeta. Amb una mica de fantasia, no hi ha problema per viatjar pel temps: ja ho va imaginar així H.G. Wells, a una novel·la que ha estat portada al cinema en un parell d'ocasions, i així ens ho conta també Darren Aronofsky a *La fuente de la vida*, que es desenvolupa entre l'Espanya del XVI i l'espai exterior, deu segles més tard. Un dels directors xinesos més coneguts i prestigiosos, Zhang Yimou, amb la companyia (habitual, a les seves creacions) d'una de les actrius xineses amb més projecció internacional, Gong Li, es trasllada, per la seva banda, fins al segle X, per explicar-nos, a *La maldición de la flor dorada*, les lluites pel poder a la seva terra d'origen, al si de la família imperial. Què vos he de dir de *300*, aquesta superproducció de Zack Snyder que es remunta fins a les guerres entre grecs i perses, abans de la nostra era, utilitzant un llenguatge, sembla, de marcat impacte visual, inspirat en el còmic, que ha obtingut molt bona acollida del públic.

Però no és necessari anar-se'n tan lluny, en el temps, per trobar arguments que ens puguin in-

teressar. La història contemporània, és a dir, aquella que, per convenció més o menys acceptada de bon grau pels professionals, va entre l'any 1789 (la Revolució Francesa) i els nostres dies, dona molt de sí. Amb l'avantatge que aquest tipus de coses que ens conten, probablement, ens resulten més familiars i properes. Ja que parlàvem de Xina: la commovedora i ben realitzada pel·lícula *El velo pintado* de John Curran, adaptació de la novel·la de W. Somerset Maugham, amb una esplèndida parella protagonista (Edward Norton i Naomi Watts), crec que reflecteix bastant bé la situació política d'aquell immens país als passats anys vint, amb un nacionalisme hegemònic, recelós de les grans potències occidentals.

Trobam personatges històrics recents, més o menys coneguts pel gran públic, a algunes de les produccions que recentment s'han estrenat a les nostres pantalles. Així, la cantant francesa Edith Piaf al seu biopic *La vida en rosa*, dirigit per Olivier Dahan i protagonitzat per Marion Cotillard. O el Premi Nobel de la Pau, líder històric contra l'apartheid i expresident de Sudàfrica Nelson Mandela a *Adiós Bafana*, de Bille August, que relata la seva amistat amb un blanc. D'altra banda, s'ha comentat bastant, aquests dies (per exemple: a un interessant article de Fernando Alomar a *Diario de Mallorca*) la probable identificació entre el dirigent de la CIA James Jesus Angleton i el protagonista d'*El buen pastor*, de Robert De Niro. ■